

iris, van voortuin naar stroom

kom hier es, lacht de iris,
ik hou in blauwe handen
een gouden munt, ik ruil ze
voor een oude droom

en weerom ga je van voortuin
naar stroom: de draaikolk,
de krodden die peddelen
op het getij, de boten tot aan
hun halsboord in het water,
de golven die klotsen op basalt

een oever van zegge en lis,
elzen en kruipwilg, de banken
verborgen in hun schaduw

en achter je rug de banden
van een fiets, het grind
dat opspringt en ginds al
in de verte dansen meisjes-
haren als vlinders in een krans

kom hier es, gebaart de iris,
op de brokken basalt waar de walm
hangt van donker water, het geweld
van de Schelde dat in je droom
steeds versnelt en jij dan eerst als
een strootje, een bootje van papier
gedragen door de golven tot aan de
kerk van ons dorp, de straten lopen
onder maar jij bent nu een ruiter,
je rolt over de rug van je paard:
een warme storm viert de teugels,
het hoge kolken voert je mee
van een bres naar een breedte
en nergens nog een grens

kom hier es, sust de iris,
er is een rust in je droom:
de lisdodde knikkebolt,
dommelt als een monnik
op een koorbank, alleen
het licht stort zich uit
breed als een overstroming

Staf De Wilde